ЛЮБЕНЪ ДИМИТРОВЪ

РЕКВИЕМЪ

Щомъ слънцето залѣзе и мракъ покрий
земята
и есенниятъ вѣтъръ забрули жълти лесъ,
спомнете си, о всички, за падналитѣ братя,
за падналитѣ близки въ борба за родна честь.

Заплаче ли небето и Вардаръ заридай ли
и капки дъждъ почукатъ по ваштѣ стъкла,
то сякашъ нѣкой буди и радость и печали
и спомня ви за много надежди и тегла.

Спомнете си тогава, че горе въ планинитѣ
стоятъ съ незнайно име безкръстни гробове,
че всѣка есень вѣхнатъ цвѣтята въ долинитѣ
отъ скръбь по ваштѣ горди и свѣтли синове.

Щомъ слънцето залѣзе и мракъ покрий
земята
и есенниятъ вѣтъръ забрули жълти лесъ,
спомнете си, о всички, за падналитѣ братя
за падналитѣ близки въ борба за родна честь.